

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.5.2006
KOM(2006) 211 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL DET EUROPÆISKE RÅD**

EN DAGSORDEN FOR EU'S BORGERE

ET RESULTATORIENTERET EU

DA

DA

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL DET EUROPÆISKE RÅD

EN DAGSORDEN FOR EU'S BORGERE

ET RESULTATORIENTERET EU

INDLEDNING

I denne globaliseringens tidsalder har EU aldrig været mere nødvendig, men sjældent mere debatteret. Det er et paradoks, som ledere overalt i Europa, i EU's medlemsstater såvel som inden for EU's institutioner, må tage stilling til.

Den Europæiske Union har været en enestående succes. Den har ikke blot skabt en hidtil ukendt fred, velfærd og stabilitet, men har også været med til at beskytte befolkningen mod udefra kommende påvirkninger. Dens sigte og værdier har ikke ændret sig - frihed, demokrati, retsstatsprincippet, fordragelighed, solidaritet og fremskridt baseret på fredelig sameksistens har samme aktualitet i dag, som da Rom-traktaten blev undertegnet. Det samme gælder den centrale rolle, som kulturel rigdom og diversitet spiller for EU's identitet. Men EU og resten af verden har ændret sig gennem disse 50 år. EU's bestræbelser på at forsvare sine værdier finder sted på en baggrund af voksende forskellighed og omvæltninger. Det fremgik af mødet i Hampton Court i oktober, at der er politisk enighed om disse udfordrings art og EU's vigtige rolle i bestræbelserne på at imødegå dem gennem modernisering og reform. Den dagsorden, som blev fastlagt i Hampton Court, herunder udvikling af en videnbaseret økonomi, er kernen til vækst og øget beskæftigelse.

Befolkningens forventninger til EU er vokset i denne 50-års periode. Dette er en erkendelse af EU's voksende betydning og en udfordring for alle ledere i EU. Befolkningen ønsker større kendskab til - og medansvar for - hvad EU gør, og hvordan det sker. EU opfattes som noget vigtigt, men fjernt.

Forfatningstraktaten er tænkt som en bro over denne kløft. Kommissionen bakker fortsat op om principperne og værdierne heri og den forbedring, den forventes at bringe med hensyn til et mere effektivt, åbent og ansvarligt EU. Forfatningskontrakten er blevet ratificeret af 15 medlemsstater, og flere kommer måske til i de kommende måneder. Den er imidlertid blevet forkastet ved folkeafstemning i to medlemsstater. Man er endnu ikke nået til enighed om, hvad der så skal ske.

Befolkningen ønsker imidlertid et fungerende EU, og helst straks. De debatter, der er blevet afholdt under plan D (der står for demokrati, dialog og debat), viser, at befolkningen går stærkt ind for et kraftigere EU-udspil på flere forskellige områder, bl.a. med sigte på at skabe arbejdspladser, tøjle globaliseringen, bekæmpe terrorisme og organiseret kriminalitet og fremme en bæredygtig udvikling og solidaritet.

EU har søgt at efterkomme disse ønsker ved - trods uenigheden om forfatningstraktaten - at gennemføre en række vigtige foranstaltninger: Man har således indgået en aftale om de finansielle rammer for en 7 års periode, pustet nyt liv i vækst- og beskæftigelsesdagsordenen under den reviderede Lissabon-strategi, fastlagt en ny social dagsorden, gennemført en reform

af stabilitets- og vækstpagten, iværksat en handlingsplan til styrkelse af frihed, sikkerhed og retsvæsen i EU, indgået en aftale om fordobling af udviklingsstøtten i tidsrummet frem til 2010, skabt politisk enighed om ømtålelige punkter såsom lovgivningen om tjenesteydelser og kemikalier og indgået en aftale om rammerne for en ny energipolitik. EU må nu sørge for at få det fulde, konkrete udbytte af disse resultater.

EU må nu sætte yderligere gang i tingene, og dette kan ske ved at iværksætte en politisk dagsorden, der kan leve op til EU-befolkningens ønsker og skabe opbakning om det europæiske projekt. Dagsordenen skal tage udgangspunkt i den fastlagte prioritering af velfærd, solidaritet og sikkerhed og af ønsket om vækst og øget beskæftigelse. Dette er afgørende for at genvinde tilliden til EU. Befolkningens opbakning kan også styrkes ved hjælp af projekter såsom Erasmus, Galileo og EU's institut for teknologi eller ved på EU-niveau at have kapacitet til at yde civil beskyttelse. Det er imidlertid vigtigt, at både foranstaltninger og projekter integreres i en overordnet politisk dagsorden. De skal ledsages af en løsningsmodel, hvor man skridt for skridt tager fat på de vanskeligheder, der i dag er forbundet med forfatningstraktaten. Formålet med en sådan tostrengt politik er på sigt at nå frem til en aftale om institutionerne, en institutionel model, der fremmer den overordnede politiske ambition om at styrke fællesskabet.

Dette kræver først og fremmest, at den politiske vilje er til stede i hele EU, såvel i medlemsstaterne som på regionsplan. Funktionsdygtige institutioner er forudsætningen for et velfungerende EU og inkarnationen af det europæiske projekts politiske natur. EU's institutioner kan imidlertid ikke alene puste nyt liv i EU. Og det skal de heller ikke, så længe EU - som det bør være - er en demokratisk og ikke blot en bureaukratisk institution. Medbestemmelse er nøglen. Det første skridt fremad med hensyn til institutionerne kunne således bestå i, at medlemsstaterne, Kommissionen og Europa-Parlamentet næste år - 50 år efter undertegnelsen af Rom-traktaten - vedtager en politisk erklæring, hvori de ikke blot fastslår EU's værdier og ambitioner, men også giver et fælles tilsagn om realiseringen heraf, dvs. lover "at tage sig af tingene". Formålet med og udformningen af denne aftale kunne tage udgangspunkt i Messina-erklæringen, som både var en respons på institutionelle vanskeligheder og en forløber for en traktat, i dette tilfælde Rom-traktaten.

DEN POLITISKE DAGSORDEN: ET RESULTATORIENTERET EU

Denne dagsorden for EU's borgere er et nyt tiltag, som skal sikre befolkningen fred, velfærd og solidaritet inden for globaliseringens rammer. Den forventes at resultere i et åbent og velfungerende indre marked, at virkeliggøre de fire frihedsrettigheder, at fremme solidaritet, bedre muligheder, adgang og bæredygtighed, og at øge sikkerheden. Den skulle gavne hele EU's befolkning, idet den bygger på de hidtidige resultater og følger den allerede afstukne kurs, med særlig vægt på vækst og beskæftigelse.

Større økonomisk integration - et indre marked for det 21. århundrede

EU's økonomi står over for nye udfordringer og nye muligheder i det 21. århundrede. Det indre marked og en effektiv konkurrencepolitik har været til stor gavn for EU's befolkning, som har fået et større udvalg og større muligheder på felter såsom telekommunikation og luftfart, der tidligere blev anset for at være lukkede sektorer. Det indre marked har banet vej for indførelsen af euroen, og dette har på sin side skabt mere dynamiske forhold på det indre marked og styrket den finansielle og økonomiske integration, hvilket har gjort EU stærkere på verdensplan. Endelig har den reviderede Lissabon-strategi skabt grundlag for en

modernisering af EU's økonomi for at kunne skabe vækst og beskæftigelse til alle EU-borgere.

Det er på tide at gøre status over den økonomiske integration, især over det indre marked, og at tage højde for fremtiden ved at tage stilling til følgende.

- **Hvordan kan man bygge videre på de hidtidige resultater?**
- **Hvad mangler der?** Det indre marked er endnu ikke fuldent, idet integrationen af energi- og finansmarkederne, samt arbejdskraftens frie bevægelighed kan forbedres. Dette er områder, som direkte berører befolkningen, hvad enten der er tale om f.eks. energipriser, prisen for mobilopkald uden for hjemlandet eller bankgebyrer. Også på andre felter får forbrugerne endnu ikke det fulde udbytte. Hvorfor er det for eksempel stadig så vanskeligt for en indbygger i én medlemsstat at lade sig forsikre i en anden? Hvordan kommer man videre med EU-patentet?
- **Hvordan kan EU tage fremtidens udfordringer op?** EU's økonomiske politik skal fremme integrationen af og konvergensen mellem EU-landenes økonomier. EU skal gennemføre Lissabon-agendaen, fremme gennemførelsen af en velfungerende Økonomisk og Monetær Union og af det indre marked. EU skal i sin økonomiske politik fuldt ud tage højde for eksternt pres, f.eks. på konkurrencedygtighed, og for de muligheder, som globaliseringen giver for investeringer og eksport. At opnå et indre marked er imidlertid en løbende proces og ikke en engangsforestilling. Et stærkt, åbent, konkurrenceorienteret indre marked vil være en vigtig del af EU's respons på globaliseringens udfordringer.
- **Har EU den mest effektive ordning til at realisere et indre marked?** Metoderne til at sætte skub i den økonomiske integration har udviklet sig i de seneste tyve år, og der findes nu nye metoder til at stimulere iværksætter og innovation. Kommissionen er rede til at samarbejde med medlemsstaterne og deres administrationer i en ny partnerskabsånd, blandt andet inden for rammerne af ny teknologi, for at få systemet til at fungere og hjælpe dem til at tage et større medansvar.

Kommissionen forpligter sig til at fjerne de resterende barrierer på det indre marked, således at befolkningen kan få det fulde udbytte af EU. Den foreslår med henblik herpå at lancere en gennemgribende undersøgelse af det indre marked for at fastslå, hvad mere der må gøres og hvordan. Den vil næste år forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en rapport – det indre marked i det 21. århundrede - med konkrete forslag til fremtidige foranstaltninger. Kommissionen vil også fortsætte gennemførelsen af Lissabon-strategien og sikre, at Den Økonomiske og Monetære Union fuldendes og bliver velfungerende.

Bedre muligheder, adgang og solidaritet

Bestræbelserne på at opnå en både dybere og bredere økonomisk integration bør gå hånd i hånd med yderligere støtte til en af EU's mest sammenholdsskabende og grundlæggende værdier: solidaritet.

Et offentligt finansieret sundhedsvæsen samt socialsikrings- og pensionsordningerne forudsætter, at politikken tilpasses de nye vilkår på arbejdsmarkedet, hvis EU's befolkning med held skal kunne tilpasse sig ændringerne i befolkningstallet: EU's befolkning lever længere, der er omvæltninger i de traditionelle familiemønstre, ligestillingen mellem kønnene

forbedres, der er nye migrations- og diversitetsmønstre, og alligevel finder man stadig fattigdom blandt de ringest stillede grupper. EU må analysere de radikale samfundsændringer, der er undervejs, og tilstræbe en bæredygtig respons på alle niveauer, svarende til det arbejde, der er i gang med hensyn til de reformudfordringer, EU's økonomi står over for.

Beskyttelsen af arbejdstagernes rettigheder og garantier må gå hånd i hånd med beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Det er derfor vigtigt, at medlemsstaterne tilskynder til en aktiv arbejdsmarkedspolitik for at bekæmpe arbejdsløsheden i EU, navnlig med hensyn til arbejdsløsheden blandt unge, som er uacceptabelt høj i mange medlemsstater. Som medlemmerne af Det Europæiske Råd sagde, da Lissabon-strategien blev lanceret: 'Et arbejde er den bedste beskyttelse mod social marginalisering'.

EU's solidaritetspolitik og programmer må tage sigte på en højere livskvalitet, social samhørighed og give EU's befolkning større muligheder. Dette bør ske i samarbejde med nationale, regionale og andre myndigheder samt arbejdsmarkedets parter med vægt på social dialog og inddragelse af civilsamfundsorganisationerne. Det indebærer, at EU's politik til støtte for solidariteten må ledsages af mere effektive ordninger til sikring af befolkningens eksisterende rettigheder, bl.a. retten til beskæftigelse, uddannelse, sociale serviceydelse, sundhedspleje og andre former for social sikring i hele EU.

Solidariteten må også gælde de kommende generationer. Det indebærer, at EU finder en effektiv respons ikke blot på de demografiske ændringer, men også på klimaændringerne. EU må fortsat gå i spidsen for bekæmpelsen af klimaændringer og tab af biodiversitet, bl.a. ved at indfri Kyoto-tilsagnene på den mest omkostningseffektive måde og ved at iværksætte en verdensomspændende plan til yderligere reduktion af CO₂-udledningen i tidsrummet efter 2012 samt en handlingsplan til realisering af 2010-målene for biodiversitet.

Kommissionen vil lancere en undersøgelse af de sociale forhold i EU og en dagsorden med sigte på bedre adgang og større solidaritet, en social dimension, sideløbende og nøje samordnet med undersøgelsen af det indre marked, som finder sted næste år. Den vil undersøge muligheden for at indføre et 'borgerkort' med det formål give befolkningen bedre kendskab til, hvilke rettigheder den har, og bedre mulighed for at gøre dem gældende. Den vil fortsætte arbejdet på at realisere sin dagsorden vedrørende en bæredygtig udvikling.

Frihed, sikkerhed og retsvæsen

EU's befolkning må kunne have tillid til, at alt er sat i værk, for at EU kan være et godt sted at bo, og at sikkerheden er garanteret på samme måde som frihed og udøvelsen af de for europæerne så vigtige individuelle frihedsrettigheder.

Der er behov for endnu en indsats fra EU's side, bl.a. med henblik på

- **at sætte fokus på overholdelsen af og arbejdet på at fremme de grundlæggende rettigheder** for hele befolkningen, og fremme EU-borgerskabsbegrebet.
- **at skærpe bekæmpelsen af terrorisme.** Samarbejdet mellem de retshåndhævende myndigheder og retsvæsenet bør udbygges, ved at hindringerne for informationsopslag og -udveksling fjernes under fuld hensyntagen til bestemmelserne om privatlivets fred og databeskyttelse.

- **at sikre en bedre beskyttelse af de ydre grænser** ved at etablere et mere integreret grænsekontrollsystem, på sigt med indførelse af et grænsevagtkorps, som følger fælles europæiske regler og procedurer.
- at etablere en mere effektiv europæisk asylordning inden 2010 med bedre harmonisering af kriterier og procedurer.
- **at sørge for en bedre koordinering af den fælles migrationspolitik**, hvor fordelene ved en bedre integration af migranter anerkendes samtidig med, ulovlig immigration og menneskesmugling bekæmpes, i partnerskab med tredjelande.
- **at sikre et bedre samarbejde mellem politik og retsvæsen** ud fra et fælles ønske om, at medlemsstaternes domme og afgørelser skal kunne håndhæves overalt i EU for alle, der rejser, bor og arbejder i et EU-land.
- **at sørge for, at de eksisterende ordninger udnyttes fuldt ud i bekæmpelsen af trusler mod befolkningens sikkerhed på felter såsom fødevarer, sundhed og bioterrorisme.**
- **at udbygge samarbejdet omkring konsulære anliggender** med henblik på opnå en bedre beskyttelse af EU-borgere i tredjelande.

De nuværende beslutningstagningsprocedurer, der indebærer en risiko for fastlåste standpunkter og mangel på egentlig demokratisk kontrol, gør det undertiden vanskeligt at træffe politiske foranstaltninger og sikre, at de ansvarlige kan drages til ansvar. Bestemmelserne i den eksisterende traktat (artikel 42 i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union og artikel 67, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab) åbner mulighed for at ændre disse ordninger, hvilket ville lette Rådets beslutningstagning, give Europa-Parlamentet mulighed for at udøve en egentlig demokratisk kontrol og give Domstolen en større rolle at spille.

Kommissionen vil udnytte de muligheder, de eksisterende traktater byder på, til at fremlægge et initiativ til forbedring af beslutningstagningen og sikre større ansvarlighed på områder såsom samarbejdet mellem politi og retsvæsen samt lovlig migration.

Udvidelsen

En række udvidelser har gjort EU til den union, den er i dag - en drivende kraft bag fred, demokrati og velfærd og et middel til at fremme europæiske interesser og værdier og gøre sin indflydelse gældende i resten af verden. Det er ved hjælp af udvidelser, at EU har fremmet udviklingen fra diktatoriske til demokratiske stater til gavn for alle medlemsstater. Ved hver udvidelse har der hersket tvivl, men hver gang har unionen vist, at den har den institutionelle, finansielle og politiske kapacitet til at integrere nye medlemmer.

Den seneste udvidelse i 2004 havde først og fremmest en historisk, politisk og strategisk betydning, nemlig at Europa blev genforenet. Men den blev også en økonomisk succes ved gennem øget investering og handel¹ at sætte skub i EU's økonomi, skabe vækst og øget beskæftigelse.

¹ KOM(2006) 200 af 3.5.2006.

De fleste hilser en udvidelse velkommen, men mange sætter spørgsmålstegn ved, hvor hurtigt EU skal udvides, og hvor vidtrækkende en udvidelse skal være. EU må stå ved sine forpligtelser. Samtidig er der behov for en oplyst debat om fremtidige udvidelser og om, hvad de betyder for EU overordnet set.

Spørgsmålet om, hvordan EU kan klare at optage nye medlemmer og samtidig nå sine mål, er ikke nyt: På Det Europæiske Råd i København i 1993 talte man allerede om 'absorbtionsevne' og i "Agenda 2000" foreslog man den institutionelle, politiske og budgetmæssige reform, som banede vejen for en vellykket udvidelse i maj 2004.

Unionen har vist, at den kan optage nye medlemmer og forblive effektiv. For at vise, at den kan gøre det igen, skal den sikre sig, at en udvidelse vil styrke det fælles projekt.

Kommissionen vil sætte gang i debatten om, hvilken ekstra værdi udvidelser tilfører, og om EU's kapacitet til at integrere nye medlemmer. Den vil aflægge rapport om EU's udvidelsesstrategi senere i år forud for Det Europæiske Råds møde i december.

EU i international sammenhæng

Behovet for en velfungerende union på den internationale scene er større end nogensinde før. Landenes indbyrdes afhængighed globalt set giver nye muligheder for at fremme europæiske værdier og interesser, hvilket har givet større opbakning hos EU's befolkning til en fælles udenrigspolitisk indsats.

Det, at unionen ikke er nået frem til en institutionel model, bør ikke forhindre den i at spille en større rolle i international sammenhæng. Man skal i EU udnytte den store kollektive styrke fuldt ud f.eks. i forbindelse med forsvar, mobilisering af operationelle midler, forskning og udbud. Kommissionen er klar til at støtte medlemsstaternes indsats i denne retning.

Hvis EU i international sammenhæng skal blive mere end summen af sine medlemsstater, skal medlemsstaterne og EU-institutionerne arbejde sammen om følgende:

- **Fokus og resultat.** Efterhånden som EU får flere og flere eksterne opgaver og partnere, skal der være en klar prioritering og et tydeligt signal om, hvad man ønsker at opnå. Udarbejdelse af en naboskabspolitik som et middel til at fremme stabilitet og velfærd i landene omkring EU skal gives højere prioritet.
- **Sammenhæng.** EU har en række enestående udenrigspolitiske værktøjer, som rækker langt ud over 'udenrigspolitik', herunder handel, udviklingssamarbejde, humanitær bistand og politisk dialog. Derudover kan EU's mål inden for miljø, transport, energi, migration og sikkerhed kun nås fuldt ud ved at samarbejde med lande uden for EU. Der er altafgørende, at indenrigs- og udenrigspolitikken hænger sammen. Senere i år vil Kommissionen forelægge et nyt forslag om konkurrencedygtigheden over tredjelande, som handler om bl.a. bedre adgang til oversøiske markeder, nye prioriteter i handelsforbindelserne, øgede investeringsmuligheder og beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder. EU skal i den forbindelse fortsat fremme større konkurrence og sociale og miljømæssige krav på verdensplan.

- **Koordinering.** Både medlemsstaterne og institutionerne samt institutionerne indbyrdes skal blive bedre til at samarbejde om en mere effektiv udenrigsindsats. Udenrigspolitik vil nødvendigvis involvere mange aktører. Disse skal alle fokusere på, hvad de sammen kan opnå, og mindre på, hvem der laver hvad, f.eks. når der skal ydes effektiv bistand til og beskyttelse af civilbefolkningen i tilfælde af kriser i tredjelande.

Efter drøftelserne af EU's rolle i international sammenhæng på mødet i Hampton Court vil Kommissionen udarbejde et oplæg om eksterne forbindelser, som indeholder konkrete forslag til, hvordan disse problemer kan løses inden for rammerne af de gældende traktater, især til hvordan man kan skabe større sammenhæng mellem Kommissionens og henholdsvis de øvrige EU-institutioners og medlemsstaternes indsats, og hvordan man kan sikre en bedre koordinering af parternes indsats.

BUDGET TIL AT GENNEMFØRE DAGSORDENEN

I praksis kommer EU's politiske mål især til udtryk i budgettet. Budgetændringer, både hvad angår udgifts- og indtægtssiden, er afgørende for, om man kan gennemføre en dagsorden for EU's borgere. I den seneste aftale om den finansielle ramme blev der truffet adskillige større foranstaltninger til at øge udgifterne til nye politikområder såsom sikkerhed, innovation og forskning samt til en reform af EU's samhørighedspolitik, således at dagsordenen for vækst og beskæftigelse kan gennemføres samtidig med, at samhørighedspolitikken bevarer sin centrale rolle som garant for solidaritet i EU.

Men der kan stadig gøres mere. Som udgangspunkt for at træffe beslutninger om EU's indtægter og udgifter, må der være enighed om EU's politiske linje fremover og om, hvordan opgaverne skal fordeles mellem EU og medlemsstaterne, hvad det overordnede budget hertil skal være, og hvor midlerne skal komme fra. Kommissionen vil derfor i 2008/9 vende tilbage med ideer til, hvordan man med en ny politisk dagsorden kan gennemføre en gennemgribende reform af budgettet, som er til gavn for velfærden, solidariteten og sikkerheden.

PARTNERSKAB I EU: SUBSIDARITET, BEDRE LOVGIVNING OG ÅBENHED

En ny politisk dagsorden forudsætter et nyt partnerskab. Unionen er en kompleks og enestående organisation med en række forskellige mål. Den kan kun fungere ved at dele både indflydelse og ansvar og ved at holde sig til nogle demokratiske nøgleprincipper – ansvarlighed, åbenhed og tillid. EU skal:

- overholde **subsidiaritetsprincippet** og kun løse opgaver på EU-niveau, hvor dette er hensigtsmæssigt. Kommissionen er forpligtet til at samarbejde med medlemsstater og deres nationale parlamenter, regioner, byer, lokale myndigheder, arbejdsmarkedspartere og civilsamfundet for at sikre, at alle får gavn af den øgede velfærd.
- **Mindske bureaukratiet.** Kommissionen har vist vejen ved at forenkle gældende lovgivning og foretage flere konsekvensanalyser. Men dette skal blive almindelig praksis, og alle EU-institutioner og nationale og regionale myndigheder skal gøre mere for at forenkle tilværelsen for virksomhederne og befolkningen. Senere i 2006 vil Kommissionen fremlægge endnu en række forslag til, hvordan lovgivningen kan forbedres i EU.

- **Større åbenhed og ansvarlighed.** Både Kommissionen og Rådet har taget skridt til at skabe større åbenhed. Men der må gøres en større indsats i alle institutioner. Kommissionen vil tage udgangspunkt i Det Europæiske Åbenhedsinitiativ og f.eks. fremskynde arbejdet vedrørende aktindsigt.

Partnerskab betyder, at EU-institutionerne skal have et effektivt samarbejde. Arbejdsdelingen må aldrig overskygge det faktum, at de alle arbejder mod fælles mål. De må også række ud til borgerne - et af de vigtigste mål i den nye kommunikationspolitik².

Men EU-institutionerne skal også arbejde tættere sammen med vigtige partnere. Nationale regeringer har et særligt ansvar for at få EU til at fungere godt. Hver eneste fase – høringer forud for vedtagelsen af en politik og drøftelser af konkrete forslag og deres gennemførelse – kræver alle parter fulde engagement, hvis EU-politik skal blive en succes.

Især skal nationale parlamenter inddrages mere i udarbejdelsen og gennemførelsen af EU-politikker. Et større engagement fra nationale parlamenter side kan gøre EU-politikker bedre tilpasset til forskellige forhold og betyde, at de gennemføres mere effektivt.

Kommissionen har til hensigt at videregive alle nye forslag og høringsdokumenter direkte til de nationale parlamenter og opfordre dem til at reagere på dem, så den politiske beslutningsproces bliver mere frugtbar.

MOD EN INSTITUTIONEL MODEL

EU skal sikre, at institutionerne kan og har budget til at gennemføre den nye politiske dagsorden for EU's befolkning.

I Laeken-erklæringen i 2001 efterspurgte man en klar, åben, effektiv og demokratisk styret fælles tilgang til at udvikle et Europa, som viser vejen for resten af verden. Dette dannede grundlag for konventets efterfølgende arbejde og for regeringskonferencen om forfatningstraktaten. Fem år senere er målene i Laeken-erklæringen i endnu højere grad aktuelle.

I juni 2005 besluttede stats- og regeringscheferne at foretage en overordnet vurdering af den nationale debat i første halvår af 2006 og dernæst blive enige om, hvad der så skulle ske. I meddelelsen om plan D og tænkepausen³ gennemgår Kommissionen de punkter, der blev rejst i debatterne. Kort sagt anerkender borgerne, at problemer, som rækker ud over EU's grænser, bør løses på EU-plan. De er bekymrede for beskæftigelsen og sikkerheden og ser gerne, at globaliseringen tackles på EU-plan. De vil gerne have en klarere idé om, hvad EU's planer er f.eks. for udvidelser. Der er en følelse af, at EU med fordel kunne koncentrere sig om at gennemføre de forskellige politikker.

Der har været flere forslag til, hvad man skal stille op med forfatningstraktaten. De igangværende ratificeringer er bevis på, at medlemsstaterne bakker op om forfatningstraktaten. I overensstemmelse med den erklæring, der er tilknyttet forfatningstraktaten, overgår spørgsmålet til Det Europæiske Råd, hvis fire femtedele af

² KOM(2006) 35 af 1.2.2006.

³ KOM(2006) 212 af 10.5.2006.

medlemsstaterne har ratificeret den. Men på nuværende tidspunkt er der ikke enighed om, hvad der skal ske.

Hvis EU kan genoprette tilliden og gennem konkrete resultater vise borgerne, at EU kan opfylde deres behov og ønsker, vil det allerede være et skridt på vejen til et positivt resultat.

Kommissionen foreslår derfor:

- *at det er tid til at omsætte tanke til handling. EU bør nu fokusere på en ny politisk dagsorden for borgerne med udgangspunkt i løbende dialog, bl.a. ved at gennemføre plan D.*
- *at EU udnytter de gældende traktater bedre, som beskrevet i denne meddelelse, uden at foregribe spørgsmålet om forfatningstraktaten.*
- *at man på Det Europæiske Råd i juni bliver enig om at vedtage en fremgangsmåde, som kommende formandskaber kan videreføre, og som trin for trin skaber betingelserne for en fremtidig institutionel model.*
- *at EU's ledere som det næste større skridt mod en institutionel model vedtager en politisk erklæring, som ikke alene beskriver EU's værdier og ambitioner, men hvori lederne også giver et fælles tilsagn om, at disse skal realiseres. Dette kunne ske næste år, hvor det er 50 år siden, at Rom-traktaten blev undertegnet. Europa-Parlamentet og Kommissionen bør også undertegne erklæringen.*
- *at denne højtidelige erklæring efterfølgende danner grundlag for Det Europæiske Råds beslutninger næste år om at iværksætte en proces, der skal føre til en institutionel model, som skal udtænkes af kommende formandskaber. Kommissionen bistår gerne.*

KONKLUSION

EU har sikret fred, velfærd og sikkerhed i en grad, der var utænkelig ved Fællesskabets oprettelse. EU kan og skal fortsat opfylde de behov og ønsker, som kommende generationer af EU-borgere måtte have.

EU må derfor komme op i omdrejningerne og udforme en ny dagsorden for EU's borgere. Dagsordenen bør indeholde forslag til, hvordan befolkningen sikres nye fordele, og der bør igen sættes ind på at give befolkningen de muligheder og den sikkerhed, der er ved en union, som bygger på åbenhed og solidaritet. Dagsordenen skal give større garanti for sikkerhed og frihed. Den skal hænge sammen med behovet for en union, der er mere synlig globalt set.

Gennemførelsen af dagsordenen forudsætter, at man i EU arbejder i partnerskab. Det er en udfordring, der er så stor, at den kræver, at ikke alene EU-institutionerne, men også alle andre med indflydelse på EU's succes, gør deres ypperste. Hvis tilliden i EU genopbygges og bliver drivkraft for velfærd, solidaritet og sikkerhed i EU og resten af verden, skabes de rette vilkår for en institutionel model.

"Fællesskab er Europas eneste fremtid." - Jean Monnet